

Den regel, som lov 7de maj 1880 § 1 indfører, har alt tidligere ikke været ganske ukendt i dansk ret. En noget lignende regel antages i almindelighed at gælde med hensyn til umyndige og mindreårige (personer under henholdsvis 18 og 25 år *), idet disse, uanset deres mangel på fuldmyndighed, anses berettigede til paa egen hånd at disponere over »selverhvervet gods.« Grunden til, at man således behandler selverhvervet gods på en særlig måde, er vist nok hensynet til, at det må anses ønskeligt at indrømme de unge al den selvstændighed, som overhovedet kan forenes med den mangel på modenhed til at varetage økonomiske anliggender, som lovgiveren forudsætter hos personer under 25 år. Med det fyldte 18de år opnår man myndighed over sine personlige forhold (sin arbejdskraft), og det synes heraf at være en konsekvens, at ligesom man er enerådig over, om og på hvad vilkår man vil overtage et arbejde, således må man også være enerådig over arbejdets udbytte. Forinden det 18de år har den unge vel ikke rådighed over sin arbejdskraft, men for så vidt han er i stand til at fortjene noget, må det anses for det naturlige, at han oppebærer og disponerer over arbejdsudbyttet. Det angivne hensyn fører altså til at indrømme den umyndige og mindreårige en vis rådighed over selverhvervet gods, men paa den anden side må man ikke tabe af øje, at de pågældende personer i det hele af lovgiveren anses for umodne til at varetage deres økonomiske interesser. Rådigheden over selverhverv behøver derfor ikke at være ubegrænset. Det er også almindelig antaget, at medens den ikke fuldmyndige kan afhænde og pantsætte eller på anden måde direkte disponere over selverhvervede genstande, kan han derimod ikke stifte gæld, selv om det vedtages, at kreditor kun skal kunne søge

*) Den umyndige kan hverken disponere over sin arbejdskraft eller sin formue; i hegge henseender har værgen den udelukkende dispositionsret. Den mindreårige disponerer på egen hånd over sin arbejdskraft, men kan ikke disponere over sin formue uden kurators samtykke. Enker, fraskilte og fraseparerede hustruer have i det væsentlige samme retsstilling som fuldmyndige; ellers er hustruen myndig i personlige forhold (kan disponere over sin arbejdskraft), men umyndig med hensyn til formuen.